

днешната църква „Успѣние на Пресветая Богородица“. Църквата била дървена и ниска, богослужението се извършвало ноще, тайно и чрезъ лично повикване на раитѣ-християни. Въ тия години между Русия и Турция имало война. Руската Балтийска флота за пръвъ пѣтъ обиколила презъ Северно море и Атлантически океанъ, вмъкнала се въ Сръдиземно море и се заковтила въ Адриатика, предъ Черна гора. Въ Цариградъ настѣпилъ голѣмъ страхъ. Пехотната руска войска навлѣзла въ Бесарабия и Молдава, а сетне въ Добруджа, гдето принудила султана да сключи миръ въ с. Кючукъ-Кайнарджа (1774 г.) и да признае на московския царъ правото да бжде покровитель на православнитѣ

Млади жени, облѣчени въ старинна носия отпреди 150 г., по случай юбилей, носятъ лика на попъ Стояна Граматика, преписвачѣтъ на Паисиевата история — 1783 г. на Дамискинъ — 1784 г. и на Дръновско евангелие — 1792 г. Умрѣлъ на 1805 г. и погребанъ въ църквата на Пчелище.

балкански християни, както Австрия била покровителка на католицитѣ. Не е чудно, че въ тѣзи времена българитѣ треперѣли отъ радостъ за приближаването на руситѣ, а турцитѣ безкрайно се гневѣли и заканвали на гяуритѣ московци.

Свещеникъ Стоянъ билъ просвѣтенъ човѣкъ и решителенъ родолюбецъ. Въ Елена, като учителъ, той прочелъ славяно-българската история отъ Паисия по преписа отъ котленския учителъ попъ Стойко Владиславовъ. Свещеникъ Стоянъ снелъ новъ преписъ на историята и бележи:

Преписахъ теизи листа азъ грѣшный Стоянъ отъ село Кованлъкъ (вмѣсто Кованлъкъ) близу при Тръновъ градъ (1773 г.).

Като добъръ краснописецъ на църковни книги, той преписвалъ евангелия и упѣтвания, кога, какво евангелие да се чете.